

Η ΠΑΓΩΜΕΝΗ ΗΠΕΙΡΟΣ

Γράφει ο Σπύρος Παπαστεφάνου

Προσπάθειες τροποποίησης του Συντάγματος μετά από αιτήσεις κομμάτων έγινε 44 φορές. Από αυτές μόνο οι 8 κατάφεραν να φτάσουν στο στάδιο της δημοψηφιστικής κάλπης.

Ο κύβος ερρίφθη. Ο Ομοσπονδιακός πρωθυπουργός Άντονι Άλμπανίζι ανακοίνωσε την προηγούμενη εβδομάδα το ερώτημα που προτείνει η κυβέρνηση να τεθεί στους Αυστραλούς πολίτες μέσα από την διαδικασία του δημοψηφίσματος, τόσο για την «Φωνή των Πρώτων Εθνών» όσο και για το σχέδιο τροπολογίας του Συντάγματος που θα το συνοδεύει.

Το Εργατικό κόμμα αρέσκεται να θεωρεί τον εαυτό του (αν κρίνουμε από τις προσπάθειες που καταβάλλει από συστάσεως της Ομοσπονδίας) ως τον «πρωταθλητή» των προτάσεων τροπολογίας του Αυστραλιανού Συντάγματος. Αυτό μπορεί να σημαίνει πολλά αλλά μπορεί και τίποτα εάν δεν έχει αίσιο τέλος.

Το κόμμα των Εργατικών έχει καταθέσει 13 προτάσεις τροποποίησης του Συντάγματος με μοναδική επιτυχημένη αυτή του 1946. Η πιο πρόσφατη χρονολογείται το 1988, κατά την διάρκεια της διακυβέρνησης Hawke, με μια πρόταση τεσσά-

ρων σημείων (τετραετής θητεία του Ομοσπονδιακής κυβέρνησης, συνταγματική αναγνώριση των τοπικών κυβερνήσεων, τροποποίηση της εκλογικής διαδικασίας ανακατανομής των ψήφων στην Βουλή των Αντιπροσώπων (One vote, one value) και διεύρυνση θεμελιωδών δικαιωμάτων (πχ ανεξιθρησκεία) σε όλες τις Πολιτείες ανεξαιρέτως.

Τα πράγματα είναι απλά. Κάθε πρόταση τροποποίησης του Συντάγματος σύμφωνα με το άρθρο 128 πρέπει να εγκριθεί αρχικά από το Ομοσπονδιακό κοινοβούλιο. Σε δεύτερη φάση πρέπει να εγκριθεί κατά πλειοψηφία τόσο από τους πολίτες της κάθε Πολιτείας σε τουλάχιστον τέσσερις εκ των έξι Πολιτειών, όσο και από συνολικό πληθυσμό της Αυστραλίας.

Αν ακούγεται δύσκολο στην θεωρία, στην πράξη είναι ακόμη χειρότερο.

Τα στατιστικά στοιχεία είναι αμείλικτα. Προσπάθειες τροποποίησης του Συντάγματος μετά από αιτήσεις κομμάτων έγινε 44 φορές. Από αυτές μόνο οι 8 κατάφεραν να φτάσουν στο στάδιο της δημοψη-

φικής κάλπης. Να σημειωθεί ότι 5 από τις 44 ενώ πέρασαν τον «κάβο» της πλειοψηφικής έγκρισης από το σύνολο του πληθυσμού της Αυστραλίας, απέτυχαν να πλειοψηφίσουν σε τουλάχιστον τέσσερις από τις έξι πολιτείες.

Καμμία από τις 8 τροποποιήσεις που εγκρίθηκαν δεν θεωρήθηκαν ως μείζονος σημασίας.

Το Σύνταγμα της Αυστραλίας έχει παραμείνει εν πολλοίς αμετάβλητο.

Αντιθέτως 56% των κρατών μελών του Οργανισμού των Ήνωμένων Εθνών κατάφεραν να περάσουν σημαντικές τροποποιήσεις των Συνταγμάτων τους την δεκαετία 1989-1999. Το 70% δε των κρατών αυτών υιοθέτησαν ένα ριζικά ανανεωμένο Σύνταγμα.

Με βάση τα δεδομένα αυτά δεν μοιάζει και τόσο ουτοπική η σαρκαστική ρήση ενός έγκριτου συνταγματολόγου, του Geoffrey Sawer, το μακρινό 1967 που ισχυριζόταν ότι από συνταγματικής απόψεως η Αυστραλία είναι... the frozen continent.

Πασχαλινές αναμνήσεις από την Αθήνα Σταυρέλλη

Αν και έχουν περάσει πολλά χρόνια από την ημέρα εκείνη που έφυγα από την πατρίδα και αιώνες από εκείνη την ιστορική μέρα, όταν έρθει η πανχριστιανική αυτή γιορτή του Πάσχα εκατομμύρια άνθρωποι στολισμένοι με τα γιορτινά τους και με τα αγιοκέρια στο χέρι, όταν ακούσουν τη νύχτα τις καμπάνες, πλημμυρίζουν τις εκκλησίες και τρέχουν εκεί να πάρουν το φως απ' το «ανέσπερο φως». Χαίρομαι που αυτό που συνέβαινε στην πατρίδα συμβαίνει και εδώ στην άλλη άκρη του κόσμου. Τις μέρες του Πάσχα όπως η εκκλησίες πλημμυρίζουν από πιστούς, κατά παρόμοιο τρόπο και οι καρδιές των ανθρώπων πλημμυρίζουν από ένα κράμα από συναισθήματα τα οποία μαζί με το αριστούργημα της εκκλησιαστικής υμνογραφίας τα αναφερόμενα στην Ανάσταση με την υπέροχη τέχνη στιχουργίας και υμνωδίας φέρνουν τους ανθρώπους σε θρησκευτικότερη και πνευματικότερη μεταρσίωση και όλα αυτά μνησύνε πως η τελευταία λέξη δεν ανήκει στον τάφο και στο Σταυρό αλλά στην Ανάσταση και στην Αθανασία και πως η Ανάσταση αποτελεί τη βάση της χριστιανικής θρησκείας.

Η γιορτή του Πάσχα ονομάστηκε από εμάς τους Έλληνες Λαμπρή (Άνοιξη, λαμπρός ο ήλιος) πανηγυρίς πανηγύρεων και εορτή εορτών και γιατί όχι;

Ξέρω πως όλη η παλιά γενιά των Ελλήνων εδώ σε αυτήν την ήπειρο έχουν να θυμηθούν πολλά γύρω από αυτή τη γιορτή. Σας ρωτώ λοιπόν: είστε και εσείς από αυτούς / αυτές που τρέχατε να μαζέψετε παπαρούνες και ζουμπούλια για να στολιστεί ο Επιτάφιος; Είστε από αυτούς που ανυπομονούσατε να έρθει η μέρα που θα φορέσετε το και-

Ξέρω πως όλη η παλιά γενιά των Ελλήνων εδώ σε αυτήν την ήπειρο έχουν να θυμηθούν πολλά γύρω από αυτή τη γιορτή. Σας ρωτώ λοιπόν: είστε και εσείς από αυτούς / αυτές που τρέχατε να μαζέψετε παπαρούνες και ζουμπούλια για να στολιστεί ο Επιτάφιος;

νούργιο φόρεμα ή καινούργια παπούτσια και πολλές φορές τα πρώτα που φορέσατε τότε; Εγώ ήμουν μέσα σε αυτούς/αυτές που τα έζησα αυτά σαν παιδί.

Ή μήπως οι θύμψες αυτές εστιάζονται στην κουζίνα και στη μαμά να απλώνει το τραπεζομάνηλο και να λέει «είναι Λαμπρή. Αυτήν την εβδομάδα θα κάνουμε ότι μπορούμε για να τη γιορτάσουμε». Και ρωτούσαμε όλοι: «Θα κάνουμε κουλουράκια; θα κάνουμε τσουρέκια; θα βάψουμε αυγά;» Και η μαμά έλεγε «όσο φτάσει το αλεύρι». Και ξανά εμείς πάλι: «Θα στολίσουμε τα αυγά;» Είμαι σίγουρη πως όλοι θυμάστε το αρνί μέσα στο ταψί και στο φούρνο του χωριού και γυρνώντας από τον «Εσπερινό της Αγάπης» όλοι τρέχαμε στο φούρνο να πάρουμε το αρνί στο ταψί για το μεσημέρι.

Στο χωριό που μεγάλωσα στον Εσπερινό της Αγάπης συνήθιζαν τα Ευαγγέλια να διαβάζονται και σε άλλες γλώσσες. Ο πατέρας μου διάβαζε το ευαγγέλιο στα τούρκικα και πάντα είχε λίγο τρακ. Έτσι πριν μπει στην εκκλησία έπιναν ένα ποτηράκι κονιάκ για να κατευνάσει τα νεύρα του. Πολλοί από εσάς μπορεί να έχετε διαφορετικές αναμνήσεις από εμένα. Ίσως η πλατεία του χωριού να γέμιζε με μεγάλους και μικρούς, Χριστός Ανέστη να ακουγόταν στους δρόμους, αγκαλιές και φιλιές, έτοιμοι να συγχωρήσουμε ο ένας στον άλλον και όλοι μαζί λίγο πολύ να θυμούνται και να ψιθυρίζουν το τροπάριο της Αναστάσεως.

Αναστάσεως ημέρα, και λαμπρυνθώμενη πανηγύρει, και αλλήλους περιπτωζώμεθα. Εϊπωμεν αδελφοί, και τοίς μισούσιν ημάς· Συγχωρήσωμεν πάντα τη Άναστάσει, και ούτω βοήσωμεν· Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, και τοίς έν τοίς μνήμασι, ζών χαρισάμενος.

Αν θέλουμε η γιορτή της Ανάστασης να γίνει πραγματική ας θάψουμε τους εγωισμούς μας και της εκδικήσεις που ήταν και είναι γνωρίσματα των μικρών και ας γεμίσουμε τις καρδιές μας με το πνεύμα αγάπης και συγγνώμης. Ας θυμηθούμε το ποίημα του Διονυσίου Σολωμού που ίσως πολλοί απαγγέλαμε στα μαθητικά μας χρόνια:

Χριστός Ανέστη! Νέοι, γέροι και κόρες, / όλοι, μικροί μεγάλοι, ετοιμαστείτε / μέσα στις εκκλησίες τες δαφνοφόρες / με το φως της χαράς συμμαζωχτείτε / ανοίξτε αγκαλιές ειρηνοφόρες / ομπροστά στους Αγίους και φιληθείτε / φιληθείτε γλυκά χείλη με χείλη, πέστε Χριστός Ανέστη εκθροί και φίλοι.